

**Dalip Singh, son of Vir Singh etc. v. The State of Punjab etc.
(R. S. Narula, C.J.)**

ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਖੰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਰਹਿਮ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲ ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

'ਫੁੱਲ ਬੈਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਆਰ. ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ. ਜੇ., ਓ. ਚਿਨਪਤ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ. ਜੇ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਦਿ। - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 5849

2 ਦਸੰਬਰ 1976

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ 3) -ਸੈਕਸ਼ਨ 188 (ਈ) (ii)-ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਨਿਯਮ" - ਕੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵਪਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 188 (ਈ) (ii) ਵਿੱਚ "ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਪਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
(ਪਰਾ ੫)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੰ. XVI ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ 1 ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 12 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8344-2CII-75 31538 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੀਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨਾ। ਵਿਚ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ

ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1967 ਪੰਜਾਬ-32 ਅਤੇ, ਅੱਗੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਐੱਸ.ਬਿੰਦਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ) ਸਨ।

ਡੀਐਨ ਰਾਮਪਾਲ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ), ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਸੀਜੇ (ਓਰਲ)।

(1) ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (3 ਆਫ 1911) ਦੀ ਧਾਰਾ 188 (ਈ)(ii) (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ "ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝਟਕਾ ਮੀਟ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹਨ, ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਮਿਤੀ 12 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 403 ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1914 ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਝਟਕਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੋਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ, — ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6826-ਸੀ-49/54188, ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 1949, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਅਤੇ 189 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ:

“ਉਪ-ਨਿਯਮ XVI ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

“ਝਟਕਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀਟ ਭਾਵੇਂ ਉਬਾਲੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਉਬਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹੋਪਸ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

**Dalip Singh, son crff Vir Singh etc. v. The State of Punjab
etc.
(R. S. Narula, C.J.)**

m nr

ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਿਟੀ ਕੋਤਵਾਲੀ ਨੇੜੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਮੀਟ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ। "

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਤਵਾਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

- (i) ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਜਾਂ 189 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਜ਼ਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ;
- (ii) ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੀਆਂ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ
- (iii) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ_2 ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 189 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸਿਰਫ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197(ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 188(e)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 197(ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਕਮੇਟੀ, ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰੇਗੀ-

ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ*

m %

197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਉਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ)। ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ (ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੂਲ ਪੱਖ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯਮਿਤ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ "ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਧੀਨ" ਅਸਲ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ।" ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਯਮ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਘੇਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। *ਕਿਸੇ ਮਾਰਕੀਟ ਜਾਂ ਸਟਾਲ ਦੇ "ਨਿਯਮ" ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(4) ਏਆਈਆਰ 1962 ਪੀ.ਬੀ. 364.

(5) AIB 1967 ਈ.ਬੀ. 32.

I.L.R. Punjab and Haryana , (1977)1

ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: -

“ਇਹ (ਧਾਰਾ 188(e)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ" (ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ)।

ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਖਾਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਥਾਂ।

ਹਾਜ਼ੀ ਇਸਮਾਈਲ ਹਾਜ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ। ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਨਿਜ਼ੋਂਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

“(i) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬਜ਼ੀਮੰਡੀ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਫਲ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਗੰਨਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਲ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਗੰਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ ਮਿਸਜ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰੇਗੀ।

(ii) *****
** * * * * - * - * - * -

(iii) ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਲੀਕੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(!v) ਅਤੇ (v) * * * * *

Dalip Singh, son crff Vir Singh etc. v. The State of Punjab 6 '81 etc.

(R. S. Narula, C.J.)

ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਲਾਂ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਗੰਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਥੋਕ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫਲ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਆਦਿ.. ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ੀ ਇਸਮਾਈਲ ਹਾਜ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਮਜ਼ਾਨ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਚੋਪੜਾ, ਜੋ *ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਰਕਿਟ ਅਤੇ ਸਟਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਪ- ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖਾਸ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਖੋਜ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪ- ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸੌਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ *ਹਾਜ਼ੀ ਇਸਮਾਈਲ ਹਾਜ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ:-

“ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ।”

ਧਾਰਾ 188(e)(ii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ "ਨਿਯਮ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 188 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿਚ, ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

I:LR ਪੰਜਾਬ ਹਰਿਆਣੇ '

(1977)1

ਜਦੋਂ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ

68\$

ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 188(e)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। (ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਅਣਪਛਾਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੋਰ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲੋਂ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ: -

- (i) ਕਿ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 188(ਈ)(ii) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
- (ii) ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ : ਸਾਡੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Dalip Singh, son of Vir JJJngh.efe ^iRg State of Punjab etc.
(R. S. Narula, C.J.)

ਮੌਜੂਦਾ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 359 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਏ ਕਿ ਹਾਜ਼ੀ ਇਸਮਾਈਲ ਹਾਜ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿਚ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੀ ਸੌਖ (ਸੁਪਰਾ) ਸਫੈਦ ਵਿਆਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188(e)(ii)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਲਾਭ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਅਰਾਮ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਮੁਜ਼ੱਫਰਨਗਰ, *(6) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿ "ਨਿਯਮ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦੰਗੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ.. ਆਸਾ ਰਾਮਲਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਠੇ petitions ਦੇ, (ਸੁਪਰਾ) ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਰ^ "ਨਿਯਮ" ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਯੂਪੀ ਟਾਊਨ ਏਰੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26(ਏ) ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ^ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. . ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਟਿਅਰਿੰਗ ਵਕੀਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 188(e)(ii) ਵਿੱਚ "ਨਿਯਮ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵਪਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(6) ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ: -

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰਫੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ: -

“ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 200 ਅਤੇ 201 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

(6) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 480।

ਮੰਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਟ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 13 ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।”

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

“12. ਇਸ ਪੈਰੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਸਬੰਧੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਕਸਬੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਈ ਗਈ ਸੀ- ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, - ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

“13. ਇਸ ਪੈਰੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਜਨਰਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਪਬਲਿਕ ਨੋਟਿਸ" ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, - ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ।
(ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਸੀਜੇ)

ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ: -

- (1) ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖਰੜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ;
- (2) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਫੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਾਈਬਜ਼;
- (3) ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- (4) ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (5) -ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ : ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ- ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਦਰਾ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 21 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਉਪ- ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

id ;

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਹਰਿਆਣਾ

ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ n. ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ 'ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇ tlw ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਡੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿਟੀ ਕੋਰਟਵਾਲੀ ਨੇੜੇ ਮੀਟ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵੱਲੋਂ ਝਟਕਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਟਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰਾਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਹਦੂਦ ਅੰਦਰ ਝਟਕਾ ਮੀਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਡੇਢ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਝਟਕਾ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ 14 ਜਾਂ 16 ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮੀਟ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੀਟ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ। ਮੀਟ ਮਾਰਕੀਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੀਟ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ- ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਮਿਤੀ 10 ਨਵੰਬਰ, 1975) ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇਹ ਵਚਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 187 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਜ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਓ<

ਭਾਰਤ ਸਟੀਲ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਦਿ
(ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.)

ਦੀ ਮੀਟ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(8) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

NKS,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਸੀਜੇਓ ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ. . .
ਭਾਰਤ ਸਟੀਲ ਟਿਊਬਸ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਬਿਲਡਿੰਗ, -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ।, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 6343 .

3 ਦਸੰਬਰ 1976

ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XVI)- ਧਾਰਾ 2(f), 2(i), 2(j), 3(l)(i) ਅਤੇ 3 (2)- ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 4) — ਸੈਕਸ਼ਨ 2(25) — ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਲਕ — ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ — ਭਾਵੇਂ 'ਭਾੜੇ' ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਲਈ ਹੋਵੇ — ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ — ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਭਾੜੇ ਜਾਂ ਇਨਾਮ' ਲਈ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਹਨ ਵਿਚ ਸਵਾਰੀਆਂ ਹਨ।